

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

OPĆINSKI SUD U
ŠIBENIKU

26. 11. 2019

PRIMLJENO

Ovr-339/19

Poslovni broj: 35-GZ-Ovr-906/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, po sutkinji Tanji Novak-Premec, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika Zvonimira Biškupa, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja MOBILIA d.o.o., OIB: 94034916314, Šibenik, Ivana Meštrovića 13, kojeg zastupa punomoćnik Mario Boras, odvjetnik u Splitu, protiv ovršenika HOTEL JADRAN ŠIBENIK d.d., OIB: 47183175939, Šibenik, Vladimira Nazora 53, kojeg zastupaju punomoćnici Filip Perić i dr., odvjetnici u Odvjetničkom društvu Birkić&Perić j.t.d. u Zadru, radi ovrhe ispražnjenjem i predajom nekretnine u posjed, povodom žalbe ovršenika podnesene protiv rješenja Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj: Ovr-339/2019-18 od 25. srpnja 2019., dana 18. studenog 2019.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba ovršenika i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj: Ovr-339/2019-18 od 25. srpnja 2019.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odbio prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe.

Pravodobno podnesenom žalbom navedeno rješenje pobija ovršenik zbog bitne povrede odredaba ovršnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, uz prijedlog drugostupanjskom sudu da isto preinači i prihvati prijedlog za odgodu ovrhe, a podredno da ga ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno rješavanje.

Na žalbu nije odgovoreno.

Žalba je neosnovana.

Sud prvog stupnja u obrazloženju rješenja navodi da je ovršenik podnio žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru od 17. lipnja 2019. kojim je naloženo ovršeniku da ovrhovoditelju preda predmetnu nekretninu u posjed i određena ovrha ispražnjenjem i udaljenjem ovršenika s nekretnine te predajom iste u posjed ovrhovoditelju kao kupcu i da ta činjenica predstavlja jedan od taksativno navedenih razloga za odgodu ovrhe propisanih čl. 65. st. 1. toč. 1. Ovršnog zakona, ali da ovršenik svoje tvrdnje da će mu provedbom ovrhe

nastati nenadoknativa odnosno teško nadoknativa šteta nije učinio vjerojatnim jer je samo paušalno naveo da je prije ljetne sezone ostvario veliki broj rezervacija gostiju koji će boraviti u predmetnom hotelu pa da bi provedbom ovrhe pretrpio nenadoknativu štetu jer ne bi mogao ispuniti svoje ugovorne obveze prema gostima koji su rezervirali smještaj u hotelu i bio bi im dužan naknaditi štetu što bi negativno utjecalo na njegovo financijsko poslovanje, dok dokazuje na te okolnosti nije priložio. Osim toga, činjenicu da je u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom RIVIJERA d.d. Šibenik rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj: St-1081/2016 od 16. studenog 2017. odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za predajom u posjed predmetne nekretnine kao stečajne mase stečajnog dužnika te da je istim rješenjem upućen u parnicu radi ostvarivanja prava na predaju u posjed, odnosno da je stečajni upravitelj navedenu parnicu pokrenuo protiv ovdje ovršenika te se ista vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru broj P-291/17 sud smatra neodlučnom za pitanje odgode ovrhe jer navedeni parnični postupak ne predstavlja niti jedan od postupaka iz čl. 65. st. 1. toč. 1.-10. Ovršnog zakona.

Odluka o odbijanju prijedloga za odgodu pravilna je i zakonita, a pobijano rješenje nema takvih nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati – pa nije počinjena bitna povreda odredaba ovršnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 – nastavno: ZPP) u vezi sa čl. 21. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 – nastavno: OZ), a nije počinjena niti koja od daljnjih bitnih povreda na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Odredbom čl. 65 st. 1. OZ propisano da sud može na prijedlog ovršenika, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknativu ili teško nadoknativu štetu ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu, ako se kumulativno ispuni još i jedna od pretpostavki iz toč. 1.-10. tog članka.

Prema čl. 65. st. 1. toč. 1. OZ, poseban razlog za odgodu ovrhe jest situacija u kojoj je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek, zbog čega valja zaključiti da mogućnost odgode ovrhe postoji u slučaju podnošenja pravnog lijeka protiv ovršne isprave na temelju koje je određena ovrha, a ne protiv rješenja o ovrsi.

U konkretnom slučaju ovrha je određena rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj: St-1081/2016-405 od 17. lipnja 2019., ali na temelju pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj: St-1081/2016-318 od 9. listopada 2018. i zaključka istog suda poslovni broj: St-1081/2016-396 od 26. travnja 2019., a ovršenik se u prijedlogu za odgodu, sadržajno se referirajući na odredbu čl. 65. st. 1. toč. 1. OZ, poziva na činjenicu da je protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj: St-1081/2016-405 od 17. lipnja 2019. podnio žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

Slijedom prednje navedenog, opisani sadržaj prijedloga za odgodu ne ukazuje da bi bila ostvarena pretpostavka za odgodu iz čl. 65. st. 1. toč. 1. OZ jer je rješenjem od 17. lipnja 2019. određena ovrha (dakle, sadržajno se radi o rješenju o ovrsi), a nije slučaj da je ovrha određena na temelju tog rješenja. Osim toga, iz stanja spisa proizlazi da je navedeno rješenje postalo pravomoćno 11. rujna 2019. kada je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Pž-4521/2019-2.

Prednje navedeno dovoljno je za zaključak da prijedlog za odgodu ovrhe nije osnovan jer pretpostavke iz čl. 65. st. 1. OZ moraju biti ostvarene kumulativno, no ipak valja reći da je pravilan daljnji zaključak prvostupanjskog suda da ovršenik nije učinio vjerojatnim da bi

provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, budući da u prijedlogu za odgodu iznesene tvrdnje u tom pravcu nije ni na koji način potkrijepio. Ovršenik navedeni zaključak sadržajem žalbe, uostalom, posebno ne dovodi u pitanje.

Ovršenik u žalbi upire na činjenicu da se protiv njega vode dva postupka radi predaje iste nekretnine (predmetni ovršni te parnični postupak po tužbi stečajnog dužnika Rivijera d.d. u stečaju), međutim, prvostupanjski sud pravilno je zaključio da činjenice u tom smislu ne upućuju na razloge iz čl. 65. st. 1. toč. 1.-10. OZ kojim je reguliran institut odgode ovrhe, sve s obzirom da se ovdje raspravlja upravo o prijedlogu za odgodu ovrhe. Uzgred valja reći da navedene postupke na aktivnoj strani ne vode iste (pravne) osobe pa za zaključak o dvostrukom vođenju istog postupka nedostaje subjektivni element, kao i da se u konkretnom slučaju ovrha vodi na temelju ovršne isprave (u ovršnom postupku vrijedi načelo strogog formalnog legaliteta, a usto je ovrha određena pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zadru) pa na istu ne može biti od utjecaja vođenje spomenutog parničnog postupka, a isto nesumnjivo – valja ponoviti – ne može biti od utjecaja na prijedlog za odgodu ovrhe jer se ne radi o razlozima zbog kojih bi bilo moguće i dopušteno – u smislu mjerodavnog čl. 65. st. 1. OZ – odgoditi ovrhu. Osim toga, presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj: P-291/17-8 od 10. siječnja 2019., kojom je naloženo ovdje ovršeniku, a u tom postupku tuženiku HOTEL JADRAN ŠIBENIK d.d. da tužitelju Rivijera d.d. u stečaju preda u posjed nekretninu označenu kao kčbr. 2622, o hotel i dvorište, površine 1702 m², upisanu u zk.ul. 7881, potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Pž-1611/2019-2 od 27. kolovoza 2019.

S obzirom da se ovršenik u prijedlogu za odgodu ovrhe pozvao i na čl. 6. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine, broj: 72/17 – nastavno: Zakon o ništetnosti) prema kojem će sud, ako se radi ostvarenja tražbine iz ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima, u smislu tog Zakona, vodi ovršni postupak protiv dužnika koji je podignuo tužbu radi utvrđenja ništetnosti ugovora o kreditu ili utvrđenja ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, na prijedlog dužnika odgoditi ovrhu do pravomoćnog okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti, ne ispitujući postojanje drugim zakonima propisanih pretpostavki o odgodi ovrhe na prijedlog ovršenika, valja reći da je Sud Europske unije u predmetu C-630/17 odlučio, između ostalog, da se čl. 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (koji se odnosi na slobodno pružanje usluga) treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku (Zakon o ništetnosti), učinak kojega je, među ostalim, to da su ugovori o kreditu i na njima utemeljeni pravni poslovi sklopljeni na državnom području te države članice između dužnika i vjerovnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji ne raspolažu odobrenjem koje nadležna tijela prve države članice izdaju za obavljanje njihove djelatnosti na njezinu državnom području ništetni od dana svojeg sklapanja, čak i ako su bili sklopljeni prije stupanja na snagu navedenog propisa.

Prema čl. 141.c Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/00, 124/00 – pročišćeni tekst, 28/01, 41/01 – pročišćeni tekst, 55/01 – ispravak, 76/10, 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14), pravni akti i odluke koje je Republika Hrvatska prihvatila u institucijama Europske unije primjenjuju se u Republici Hrvatskoj u skladu s pravnom stečevinom Europske unije (st. 2.), hrvatski sudovi štite subjektivna prava utemeljena na pravnoj stečevini Europske unije (st. 3.), a državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe s javnim ovlastima izravno primjenjuju pravo Europske unije (st. 4.).

Prema čl. 19. Ugovora o Europskoj uniji, Sud Europske unije osigurava poštovanje prava pri tumačenju i primjeni Ugovora, a jedno od temeljnih načela prava Europske unije jest načelo nadređenosti prava Unije. Ustaljeno je pravno shvaćanje Suda Europske unije da je pravo Unije nadređeno nacionalnom pravu te je, još u presudi u predmetu C-106/77 (*Simmenthal*), izraženo shvaćanje da one odredbe nacionalnog prava koje su suprotne pravu Zajednice (sada Europske unije) postaju neprimjenjive, dakle, nacionalni sud ih mora izuzeti iz primjene.

Uslijed navedenog, u situaciji u kojoj je Sud Europske unije utvrdio kako odredbe Zakona o ništetnosti nisu u skladu s pravom Europske unije, jasno je da nema mjesta niti odgodi ovrhe na temelju tog Zakona pa ni u tom smislu nisu ispunjene pretpostavke za odgodu predmetne ovrhe.

Zbog svega navedenog ovaj sud je u konačnici odbio kao neosnovanu žalbu ovršenika i potvrdio pobijano rješenje, sve primjenom čl. 380. toč. 2. ZPP u vezi sa čl. 21. st. 1. OZ.

U Varaždinu 18. studenog 2019.

Sutkinja

Tanja Novak-Premec v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice

Mirjana Badanjak

